

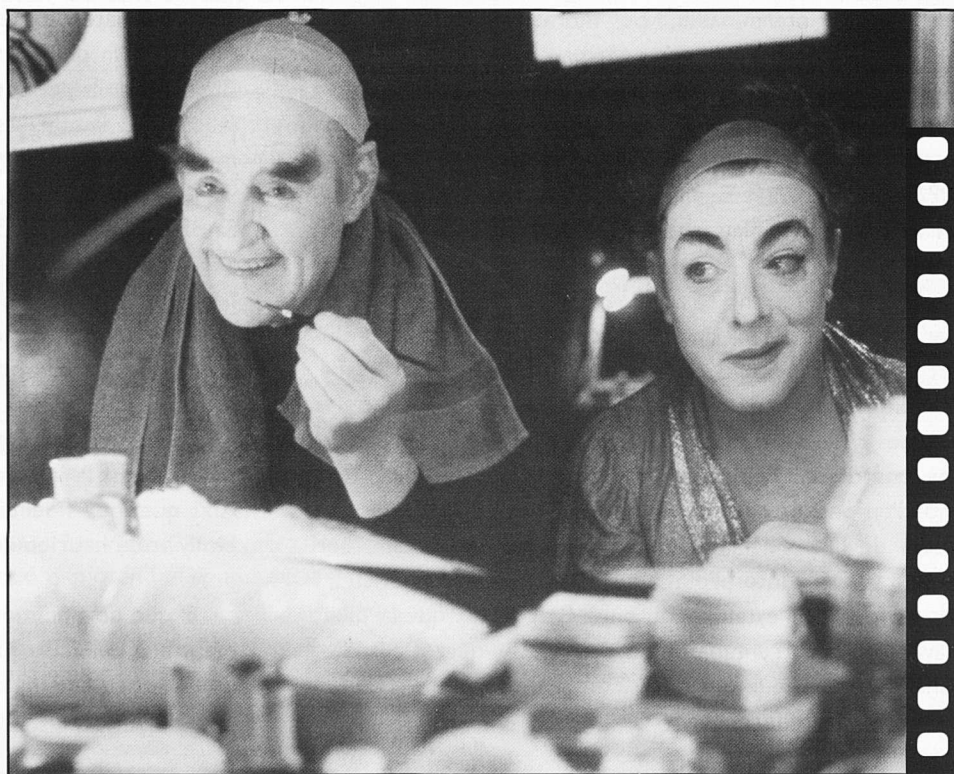
El nebot més llest d'Orson Welles

Francesc Rotger

En el més cru del petit hivern mallorquí (uns quinze dies del mes de febrer, més o manco), amb un vent de nassos, és quan ens ha hagut d'arribar *En lo más crudo del crudo invierno*, de Kenneth Branagh. Que a bon segur ja no segueix a la cartellera de Palma en el moment de publicar-se aquestes línies (o potser sí), ja que és sabut que el blanc i negre provoca urticària als espectadors de Ciutat. *En lo más crudo del crudo invierno* és l'assaig general "amb tot" (és a dir, amb res, perquè en Branagh la va produir amb quatre duros i a més a més de la seva butxaca) per la versió cinematogràfica de *Hamlet* que ell mateix prepara a continuació. És per això que els seus actors (ell no surt a la pel·lícula) munten *Hamlet*.

Kenneth Branagh (per sort no és anglès, és irlandès) em fa la impressió que és (també) l'únic personatge, entre els creadors contemporanis, que pot aixecar el dit i demanar (esper que no ho faci, no quedaria massa bé) el lloc (buit) d'hereu, o cosa semblant, de "Don Orzon", que és com m'han dit que li deien a Espanya a Orson Welles. Ja que Branagh té uns 35 anys ara, calculem quants en tendria quan va rodar aquella meravella que era *Enrique V*. Com Welles, Branagh és actor, director i guionista i tot ho fa bé. I quan Hollywood li ha donat l'esquena pel fracàs (relatiu) de *Frankenstein*, ha tornat als seus orígens: a Shakespeare. Emma Thompson, és clar, no és Rita Hayworth, però tampoc era estrictament necessari que ho fos.

Branagh ha reconegut que *Hamlet* és la seva obsessió. No m'estranya. És l'obsessió de qualsevol actor de qualsevol país. Jo crec que si hi ha qualcú que pugui fer un bon *Hamlet* en cinema és ell. Millor que Sir Laurence, que era una mica plasta. Millor

EN LO MÁS CRUDO DEL CRUDO INVIERNO

que Zefirelli, és clar, encara que Mel Gibson no ho feia malament (proclamar que Mel Gibson faci el que faci ho farà malament és un exercici de primer curs per tots els bons crítics de cinema). Que jo recordi, Welles mai va rodar un *Hamlet* i no m'estranya. Welles era un geni i per això es va capficar amb *Macbeth*, que és una obra gafe (ni tan sols hauria d'esmentar el seu títol). Branagh no és un geni (o potser sí) i per això ens regalarà un bon *Hamlet*. De moment, ens ha regalat el seu assaig general (amb no res).